

KÉRDÉSEK A TAVASZ LÁTTÁN

Guti Tünde

KÉRDÉSEK A TAVASZ LÁTTÁN

Eltűnődöm ezen a tavaszi színharmónián! Ahogy szinte karmesteri beintésre kivirul minden! Pattannak a rügyek, zöldül a rét, kihajtanak az apró levelek, tarka virágok özöne borítja el a mezőt, rózsaszínbe és fehérbe öltöznek a gyümölcsfák és zsong, dalol az erdő!

Ki szabta meg ezeknek az idejét? Ki szólt a madaraknak, hogy ezernyi kilométert repülve visszaköltözzenek? Ki adott jelt a hangyáknak, hogy sorakozó, s a lepkéknek, hogy végre szárnyalhattok? Melyikünk festhette volna ilyen bámulatosra a zebrát és a leopárdot? Alkothatott volna egyikünk is milliónyi hópelyhet a legkülönbözőbb formákban? A fák törzsét ki gyűrűzte meg és honnan van az erezet a leveleken?

Meg tudta volna határozni az ember a Föld tengelyét? Forgásirányát és keringési pályáját? Az Isten, Aki megteremtette az embert a Föld porából, vajon kért-e segítséget bárkitől?!

Uram! Milyen csodálatos a Te hatalmad, ami által létrehozta ezt a világot, szavad erejével életre hívta a láthatatlanból!

Kicsoda az ember, hogy gondod van rá és érdemtelenül szereted? Hűtlenkedéseinkkel fárasztunk, szomorítunk, és Te irgalommal hajolsz hozzánk, mert emlékszel, hogyan formáltál meg minket!

Szavad éltet és reményt ad, jelenléted bátorít, tekinteted helyes útra terel! Köszönöm, hogy a gyermeked lehetek, Atyám! Kihívtál a sötétségből, megváltottál és új emberré teremtettél Jézus vére által!

Nincs más senki Hozzád hasonló, Uram! TE VAGY az én Istenem!

2010. ápr. 1.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu